

PUBLISISTIN KIRJOITUKSIA

Venäläisten poliittisen koulutuksen vajavaisuus ilmenee muun muassa siinä, ettei osata etsiä täsmällisiä todisteita kiistanalaisiin ja tärkeisiin historiallisiin kysymyksiin, ja siinä, että naiivisti uskotaan asiasta kiinnostuneiden henkilöiden huudahduksiin ja huutoihin, vakuutteluihin ja vannonomisiin.

Kysymys likvidaattoruudesta on sekava juuri sen vuoksi, että asianomaiset henkilöt (s.o. likvidaattorit itse) muistavat vakuuttaa ja vannoa, mutta „yleisöä” laiskottaa etsiä täsmällisiä todisteita.

Mikä tässä kysymyksessä on tärkeintä? Suhtautuminen vallankumoukseen ja maanalaiseen toimintaan sekä pyrkimys luoda työväen joukkoliike.

Eikö sitten ole olemassa täsmällisiä todisteita, jotta voidaan vastata näihin kysymyksiin siltä kannalta, mikä koskee asian faktillista puolta?

Tietysti on. Pitää vain lakata uskomasta kirkujien ja liberaalien puheisiin.

„Kysymys” maanalaisesta toiminnasta. Eiköhän niiden, joita tämä asia kiinnostaa, olisi kysyttävä: *kuka* tekee maanalaista työtä? *ketä* kuuluu maanalaisiin järjestöihin? Eiköhän liene selvää, että sellaiset maanalaiset järjestöt, joiden toiminta ei näy mitenkään, ovat nollan arvoisia ja petosta?

Pietarissa on kaksi sanomalehteä: toinen on likvidaattoruutta vastustava ja toinen — „myös-socialidemokraattinen”, likvidaattorien „Lutsh”. Muissa kaupungeissa ei toistaiseksi ole työväenlehtiä.

Pitääkö ehkä olettaa, että likvidaattorit ovat Pietarissa voimakkaampia kuin muilla paikkakunnilla? Kuka Pietarissa toimii *puolueessa*?

Tarkastelkaa porvarillisen lehdistön tarjoamia todisteita. Te näette sellaisia tiedotuksia, että *Pietarin komitean julisteita on levitetty* sekä tammikuun 9 päivän edellä että Romanovien 300-vuotisjuhlien yhteydessä, sekä huhtikuun 4 päivän aattona että Vapun vieton edellä.

Onko teillä syytä olla uskomatta porvarillista lehdistöä tällaisessa tosiasiaa koskevassa kysymyksessä?

Yksikään järkevä henkilö ei mene sanomaan, ettei hän usko siihen. Ja ken on vähänkään lähellä sosialidemokratiaa, hän *on nähnyt* Pietarin komitean lentolehtisiä.

Yksikään sanomalehti ei ole kertonut likvidaattorien „aloiteryhmän” lentolehtisistä, joita olisi levitetty Pietarissa näiden Pietarin proletaarijoukkojen suuriin vallankumouksellisiin esiintymisiin liittyvien suurten merkkipäivien yhteydessä.

Ja „vannokoot” lutshilaiset kuinka paljon tahansa, että he „ovat myös sosialidemokraatteja”, että he „myös ovat maanalaisen toiminnan kannalla”, että „leniniläiset” ja Plehanov „jahtaavat” heitä syyttä j.n.e., me tulemme väsymättä osoittamaan *tosiasioita*, jotka kumoavat „Lutshin” tarinat ja valheet.

Löytäkää meille sellaisia porvariston sanomalehtiä, joissa kerrotaan likvidaattorien lentolehtisistä Pietarissa tammikuun 9 päivän edellä, huhtikuun 4 päivän edellä tai toukuun 1 päivän edellä. Sellaisia ei ole. *Sellaisia lentolehtisiä ei ole ollut*. Likvidaattorit eivät tee maanalaista työtä. Puolueen maanalaiset järjestöt *eivät* muodostu likvidaattoreista. Likvidaattorit eivät kuulu Pietarin komiteaan. Likvidaattorit ovat *puolueen ulkopuolella*, koska *ei ole olemassa* mitään muuta puoluetta kuin maanalainen puolue, *eikä* Pietarissa *ole* muuta kuin Pietarin komitean johtama puoluejärjestö.

Olemme tarkoituksellisesti puhumatta Keskuskomitean ja Organisaatiokomitean ⁶⁰ julisteista, sillä sen seikan todistaminen, että *niitä* on levinnyt paikkakunnille, on vaikeampaa, ja Organisaatiokomitean julkaisemista julisteista olemme miltei koko vuoden aikana nähneet vain Vapuksi julkaistun *wieniläisen* julisteen, jolla ei ole mitään yhteyttä Pietarissa ja Venäjällä tehtävään työhön.

Juuri sen takia likvidaattorit karttavatkin antamasta suoria vastauksia „maanalaisuudesta”, kun *he eivät kuulu siihen*. Vakuuttelut ja vannomiset, sättimiset ja huutamiset eivät kumoa tätä tosiasiaa.

Trotski, palvelen uskollisesti likvidaattoreita, uskotteli itselleen ja naiiveille „eurooppalaisille” (aasialaisista juoruista pitävälle), että likvidaattorit ovat „voimakkaampia” legaalaisessa liikkeessä. *Tosiasiat* kumoavat tämänkin valheen.

Duuman vaalit. Bolshevikeilla oli II Duumassa 47% työväenkuuriasta. III Duumassa 50%. IV Duumassa 67%. Uskotaanko näitä tosiasioita vaiko Trotskia ja likvidaattoreita?

Työväenlehdistö. Vuoden 1912 aikana likvidaattoreita vastaan esiintyvä lehti syntyy paljon aikaisemmin ja sillä on takanaan paljon enemmän työläisryhmiä (julkisten varojenkeräystä koskevien tietojen mukaan). „Pravdalla” oli 620 työläisryhmää, „Lutshilla” 89.

Vuosi 1913. Puolueen kannattajilla on jo käynnissä varojen keräys kahdelle lehdelle, likvidaattoreilla *yksikin* lehti tuottaa tappiota, ja se elää ulkomailta ja tuntemattomalta (porvarilliselta) taholta saamansa kannatuksen varassa. „Pravdalla” on 402 työläisryhmää, samaa suuntaa edustavalla Moskovon työväenlehdellä 172 ja „Lutshilla” 167.

Uskotaanko näitä tosiasioita vaiko „Lutshin”, Trotskin, F. D:n ja kumpp. vannomisia?

Metallityöläisten liitto Pietarissa. Ensimmäiset toimintaohjelmien perusteella suoritettut *julkiset* vaalit⁶¹. Kymmenen 14:stä oli „Pravdan” kannattajia. Niinkuin pahanteosta tavattu varas huutaa: „ottakaa varas kiinni”, niin likvidaattoritkin huutavat: varokaa hajaannusta!

Vuoden 1910 toukokuussa likvidaattoreille sanottiin julkisesti ja selvästi („Diskussionnyi Listok” № 2⁶²), että he ovat puolueesta irtautuneita riippumattomia legalisteja*. Siitä on kulunut *kolme vuotta*. Ja vain paatuneet valehtelijat tai kerrassaan tietämättömät ihmiset saattavat kieltää *tosiasiat*, joilla nämä sanat on täydellisesti todistettu.

Likvidaattorit ovat sosialidemokratian elimistön loisia. „Euroopan” edessä (Organisaatiokomitean saksankielinen kirjanen ja hra Semkovski „Kampfissa”⁶³) he kerskailevat

* Ks. Teokset, 16. osa, ss. 233—245. *Toim.*

lakoilla, mutta Venäjällä kirjoittelevat „Lutsh” lehdessä katalia kirjoituksia lakkoja *vastaan*, „lakkoilukiikhkosta”, vallankumouksellisten lakkojen „syndikalistisuudesta”. Euroopan edessä he ovat olevinaan maanalaisuuden *kan-nalla* (niin myös naiivin An’in edessä). Mutta *todellisuudessa* he eivät osallistu maanalaiseen toimintaan. He ovat voimattomia työväenluokan keskuudessa, ja heidän voima-naan on porvaristolta saamansa moraalinen (ja tietysti *ei ainoastaan* moraalinen) tuki. Pitää olla naiivi kuin An, jota „Lutshin” toimitus pilkkaa kuin pikkulasta (ks. „Lutsh”, № 95), ennen kuin voi maanalaista toimintaa puolustaessa hyväksyä myös „julkisen puolueen” tunnukset! Tämä mer-kitsee sitä, että *sisältö* jätetään likvidaattoreille ja soditaan heidän kanssaan *muodosta*. Miettiköön An, onko se sattuma, että porvaristo, joka suhtautuu vihamielisesti maanalaiseen toimintaan, hyväksyy täydellisesti „julkisen puolueen” tunnuksen!

„Julkisen puolueen” tunnus on „*reformismin*” tunnus, joka merkitsee — kun luokkien väliset suhteet ja poliittiset voimasuhteet Venäjällä ovat nykyisellään — vallankumouk-sesta *luopumista*. Maanalaisen toiminnan tunnus on val-lankumouksen tunnus.

Nykyisellä Venäjällä porvaristo ei voi *välittömästi* vai-kuttaa työläisiin. Vuosi 1905 sai aikaan sen, että työläiset tekevät pilkkaa porvaristosta ja sen liberalismista. „Ka-detti”-nimitys on tullut työläisten keskuudessa herjaus-sanaksi. Ja niinpä porvariston osaa työläisten keskuudessa näyttävät nyt likvidaattorit. Heidän objektiivisena tehtä-vänään on olla porvarillisen vaikutuksen, porvarillisen refor-mismin, porvarillisen opportunistin välittäjinä.

Kaikki F. D:n kirjoitukset, joita „Lutshissa” on julkaistu, kaikki likvidaattorien taktilliset olettamukset pohjautuvat reformismiin, vallankumouksen kieltämiseen. Te ette ole kyenneet todistamaan vallankumouksen väistämättömyyt-tä,— näin likvidaattorit tavallisesti vastaavat meille. Teidän „enteenne” vallankumoukseen nähden on yksipuolinen,— lörpöttelee hra Semkovski nöyristellen likvidaattorien edessä.

Siihen on olemassa lyhyt vastaus. Vallankumouksen tulo, herrat liberaalit, voi todistaa *vain* vallankumouksen tulo. Ja sitten kun se koittaa, niin silloin pelkurimaiset liberaalitkin, vieläpä vallan satunnaisetkin henkilöt ja

seikkailijat saattavat ryhtyä „vallankumouksellisiksi”. Vuoden 1905 loka- ja marraskuu ovat todistaneet sen täydellisesti.

Vallankumouksellinen ei ole se, joka ryhtyy vallankumoukselliseksi vallankumouksen tullessa, vaan se, joka taantumuksen hurjimmankin riehumisen, liberaalien ja demokraattien suurimmankin horjunnan aikana puolustaa vallankumouksen periaatteita ja tunnuksia. Vallankumouksellinen on se, joka *opettaa joukkoja* taistelemaan vallankumouksellisesti, mutta ei kukaan voi etukäteen nähdä (antaa „prognoosia”), mihin tuloksiin tämä „tiede” johtaa.

Venäjän tilanne on vallankumouksellinen. Proletariaatti, jonka kanssa *vain* likvidaattoruuden vastustajat astuvat yhtä jalkaa ja toimivat yksimielisinä, kasvattaa joukkoja vallankumoukseen, *valmistelee vallankumousta* käyttäen *sen hyväksi* aivan kaikkia julkisia mahdollisuuksia. Vallankumouksellinen sosialidemokratia antaa *plussan*, likvidaattorit taas *miinuksen* vallankumouksen valmistelussa eli, mikä on aivan samaa, joukkojen johdonmukaisen demokraattisessa kasvattamisessa, *sosialistisen* velvollisuutemme täyttämässä (sillä ilman demokratiaa ei voi olla sosialismia).

Todella sosialidemokraattinen työ Venäjällä on mahdollista vain reformismia, vain likvidaattoreita vastaan taistellen.

„Sotsial-Demokrat” № 31,
kesäkuun 15 (28) pnä 1913

Julkaistaan „Sotsial-Demokrat” lehdessä
tekstin mukaan